

Horko a Chlad
PRVNÍ LEKCE
Nemoudří spí,
mudrci jsou vždy bdělí.
Věz, že v tomto světě
příčina utrpení
přináší zlé důsledky!
Znající směřování světa,
měl by každý upustit
od násilného konání.
Ten, kdo správně disponuje
těmito smyslovými vjemy,
jako zvuky a barvami,
vůněmi a chutěmi
a hmatovými vjemy,
kdo si osvojil
moudrost, spravedlnost,
čistotu, se správným
chápaním rozumí světu,
má být zván mudrcem,
tím, kdo zná zákon
a spravedlnost.
Zná propojení víru zrození
a proudu dojmů
s láskou a nenávisť.
Nedbajíc horka a chladu,
vyrovnaný vůči
požitku a bolesti,
Nirgrantha (ten, který
je vysvobozen od všech pout)
nepocituje přísnost pokání.
Probouzející se a zbaven
nepřátelství,
osvobodil tebe
a ostatní od utrpení.
Ale člověk vždy nevědomý,
podroben stárnutí a smrti,
nezná zákon.
Vidíc trpět živé bytosti,
vázně vejdi
do náboženského života.
Zvažujíc toto,
ó prozíravý, pohleď!
Znající utrpení,
které plyne z konání,
oklamaný a nedbalý
se vrací k životu,
Ignorujíc zvuky a barvy,
čestný,

vyhýbající se Máře
(překážka) je člověk
osvobozený od smrti.
Opatrně se zdržujíc
požitků a upouštějíc
od špatných činností,
je hrdinou,
střežíc sám sebe, který
je zakotven ve vědění.
Ten, kdo zná
násilí vykonané pro
zvláštní předměty,
ví, co je
oproštěno od násilí,
ten, kdo ví co je
oproštěno od násilí,
zná násilí vykonané
pro zvláštní předměty.
Pro toho, kdo je
bez karmanu (odplaty),
není žádné pojmenování.
Podmínky
živoucích bytostí
vyvstávají z karmanu.
Zkoumajíc karman
(odplatu)
a kořen karmanu,
tj. zabíjení,
zkoumajíc to a osvojujíc
si opak, není viděn
oběma konci.
Vědom si toho,
by moudrý muž,
který zná svět
a opustil ideu světa,
měl obezřetně
překonat překážky
ke spravedlnosti.
Tak pravím.
DRUHÁ LEKCE
Podívej, pane,
na zrození a stáří tady,
zkoumej a poznej
štěstí živých,
odtud ti nejvzdělanější,
vědí, co je zváno
nejvyšším dobrem,
ten, kdo má správnou
intuici se nedopustí hříchu.

Rozvaž pouto
se smrtelníky tady,
ten, kdo žije hříchem,
je podřízen oběma,
žádostiv požitků
hromadí karman
(odplatu),
ovlivněn jí,
se znovu rodí.
Myslí si, že zabíjení zvířat
je dobrý sport
a má z toho radost:
Pryč se společností
takového hlupáka,
zvětšuje svou
vlastní nespravedlnost.
Proto ten nejznalejší,
věduoc, co je zváno
nejvyšším dobrem,
vědom si trestu,
nedopouští se hříchu;
Moudře se vyhýbá
vrcholu a kořenu!
Odsekávajíc je,
ví, že se osvobodil
od karmanu (odplaty).
Takový člověk bude
vysvobozen od smrti;
je mudrcem,
který vidí nebezpečí,
znajíc nejvyšší dobro
v tomto světě, vedouc
obezřetný život,
klidný, opatrný,
obdařený poznáním, atd.,
vždy zdrženlivý,
toužící po smrti,
měl by vést
náboženský život.
Četná, vskutku,
jeví se hříšná jednání;
proto prokaž
věrnost pravdě!
Těšíc se z ní,
moudrý muž ničí
všechny karman (odplatu).
Mnohé, vskutku,
jsou plány tohoto
muže světa;

uspokojí své touhy;
a tím způsobí
zabíjení druhých,
bolest druhých,
potrestání druhých,
vraždění, vinu,
trest celé provincie.
Někteří se snažili
dělat takové věci.
Proto se toho druhého
(tj. špatného přesvědčení)
nepřidržíje.
Vědoucí, spatřivše
marnost světa
(znajíc vzestup a pád duší),
Brahman
(kněžská kasta)
následuje nedostižnou
kontrolu Gainas.
Neměl by zabíjet,
ani způsobit, aby zabíjeli
druzí, ani souhlasit
se zabíjením druhých.
„Vyhnout se radovánkám,
nemajíc zalíbení v bytostech
(tj. ženách), majíc
nejvyšší intuici,“
zdržujíc se
hříšného konání.
A hrdina by měl překonat
hněv a pýchu,
Podívej se na veliké peklo
jako na místo chamtivosti.
Proto hrdina,
zdržujíc se zabíjení,
měl by zničit zármutek,
jdouc cestou lehkosti.
Nyní hrdina, znalý pout,
znalý zármutku,
by se měl kontrolovat.
Jsouc zrozen mezi lidmi,
neměl by brát život
živoucích bytostí.
TŘETÍ LEKCE
„Znajíc propojenost světa,
nedbalost mu není
ku prospěchu.“
„Nahlížej na vnější svět
z analogie

se sebou samým; (pak)
ani nezabiješ, ani nezničíš
živé bytosti;“
tj. se zřetelem na
odplatu (dobře zkoumajíc)
nedopustí se hříchu.
Jaká je charakteristika
mudrce?
„Rozpoznávajíc rovnost
všech živých bytostí,
se uklidňuje.“
Znajíc nejvyšší dobro,
člověk by nikdy
neměl být nedbalý;
Hlídejíc se, vždy ostražitý,
měl by člověk projít životem
po správné cestě.
„Člověk by si měl
osvojit lhostejnost
ke smyslovému potěšení,
jsouc s velkým
(tj. Bohem)
nebo malými (tj. lidmi).“
Když člověk ví,
odkud lidé přichází
a kam jdou
a když jsou oba konce
mimo dohled,
pak není nikým
v tomto světě ani seknut,
ani řiznut, ani spálen,
ani udeřen.
Někteří si nepamatují,
co předcházelo přítomnosti:
„jaká byla jeho minulost?
jaká bude jeho budoucnost?“
Někteří lidé zde říkají:
„co bylo jeho minulostí,
to bude jeho budoucností.“
Není žádná věc minulé,
ani budoucí;
Takový je názor Tathagatů
(Buddhů).
Ten, jehož karman
(odplata) ustal,
a jedná dobře,
kdo rozpoznává pravdu
stanovenou shora
a ničí hříšnost, myslí:

Co je nespokojenost
a co je požitek?
nepodřízen ani jednomu
by měl člověk žít; Vzdávajíc
se všech radovánek,
obezřetný a zdrženlivý,
měl by člověk vést
náboženský život.
Člověče!
Jsi svým vlastním přítelem;
proč si přeješ mít přítele
krom sebe?
Koho zná jako
obyvatele výsostného,
toho by měl znát jako
obyvatele vzdáleného
od hříchu a koho zná
jako obyvatele vzdáleného
od hříchu, toho by měl znát,
jako obyvatele výsostného.
Člověče! Zdržujíc se
od vnějšího světa,
osvobodíš se od bolesti.
Člověče,
rozuměj dobře pravdě!
Namáhajíc se
pod vládou pravdy,
moudrý člověk přemáhá
Máru (překážky).
„Nadaný člověk,
následujíc zákon, vidí
dobře svůj skutečný zájem.“
Ve dvojí cestě,
pro životní nádheru,
čest a slávu,
se někteří lidé namáhají,
a sejdou tak z cesty.
Nadaní,
dotčení neštěstím,
nejsou ztraceni.
„Zvaž toto!
Ctihodný člověk,
v tomto světě,
odchází ze stvoření.“
Tak pravím.
ČTVRTÁ LEKCE
Člověk
(tj. ten vysvobozený)
přemáhá hněv, pýchu,

klam a chamtivost.
To je doktrína
Proroka, ktorý nezraňuje
živé bytosti
a učinil prítrž konání
a samsáře
(cyklu znovuzrození).
Předcházějíc
sklonu ke hřichu,
ničí dřívější působení.
Ten, kdo zná jednu věc,
zná všechny věci;
a kdo zná všechny věci,
zná jednu věc.
Ten, kdo je nedbalý
ve všech ohledech,
je v nebezpečí;
ten, kdo není nedbalý
ve všech ohledech
je zbaven nebezpečí.
Ten, kdo zdolává
jeden chtíč,
zdolává mnohé;
a ten, kdo zdolává mnohé,
zdolává jeden.
Znajíc utrpení světa,
odmítajíc spojení
se světem,
vydávajíc se hrdinové
na velikou cestu,
povznášíc se postupně;
netouží po životě.
Ten, kdo se vyhýbá
jednomu chtíči,
vyhýbá se jim všem
nerozdílně a ten, kdo se
jim vyhýbá nerozdílně,
vyhýbá se jednomu.
Věrný dle příkázání
Tīrthakarasū
(zakladatelů
náboženství Jainismu),
moudrý a chápaní svět
podle příkázání –
podle příkázání –
takovému člověku nehrozí
nebezpečí odnikud.
Jsou zde stupně
zraňujícího jednání,

ale nejsou zde stupně
ovládání.
Ten, kdo zná hněv,
zná pýchu;
ten, kdo zná pýchu,
zná přetvářku;
ten, kdo zná přetvářku,
zná chamtivost;
ten, kdo zná chamtivost,
zná lásku;
ten, kdo zná lásku,
zná nenávisť;
ten, kdo zná nenávisť,
zná sebeklam;
ten, kdo zná sebeklam,
zná početí;
ten, kdo zná početí,
zná zrození;
ten, kdo zná zrození,
zná smrt;
ten, kdo zná smrt,
zná peklo;
ten, kdo zná peklo,
zná zvířecí existenci;
ten, kdo zná
zvířecí existenci,
zná bolest.
Proto by se měl
moudrý člověk vyhnout
hněvu, pýše,
přetvářce, chamtivosti,
lásce, nenávisti, sebeklamu,
početí, zrodu, smrti,
peklu, zvířecí existenci
a bolesti.
Toto je doktrína
Proroka, který nezraňuje
živé bytosti
a učinil přítrž konání
a samsáře
(cyklu znovuzrození).
Předcházějíc sklonu
ke hřichu,
ničí dřívější vlivy.
je zde nějaká světská
slabost v Proroku?
Žádná neexistuje,
žádná není. Tak pravím.
ŠESTÁ LEKCE

Ten, kdo
perfektně rozumí tomu,
co bylo řečeno
v předchozí lekci
a následuje víru,
aby dosáhl kýženého,
by se proto neměl
dopustit hřichu, ani
zapříčinit jeho spáchání
druhými.
Možná medituje hřích
jednáním proti jen jednomu
ze šesti uskupení životů,
ale bude vinen hřichem
proti každému z těch šesti,
Toužící po štěstí
a příliš si stěžující
přichází nevědomě
k zármutku skrze
své vlastní rány.
Skrze svou
vlastní nedbalost
každý vytváří tu část
života, ve které zažívají
životadární duchové bolest.
Pozorujíc bolest
pozemské existence,
by se nikdo neměl
dopouštět násilí.
Tomu se říká
skutečná znalost
a odříkání.
Ten, kdo se zdržuje jednání,
opouští ideu vlastnictví,
opouští samotné vlastnictví.
Mudrc viděl cestu
(k úplnému vysvobození)
pro kterou neexistuje
žádný majetek.
Vědom si toho,
by moudrý člověk,
který zná svět
a odvrhnul ideu světa,
měl prozíravě
překonat překážky
ke spravedlnosti.
Tak pravím.
Hrdina
netoleruje nespokojenost,

hrdina netoleruje chtíč.
Protože hrdina
není nedbalý,
hrdina není připoután
k objektům
vnímaným smysly.
Jsouc lhostejný
ke zvukům
a dalším vjemům,
oškliví se mu
komfort tohoto života.
Mudrc, osvojující si
život moudrosti,
by měl se svým smyslovým
tělem zacházet hrubě.
Hrdinové, kteří mají
správnou intuici, požívají
podřadné a surové jídlo.
O takovém člověku
se říká, že překročil
záplavu života,
aby byl mudrcem,
aby překročil samsáru
(cyklus znovuzrození),
aby byl osvobozen,
aby upustil od všeho konání.
Tak pravím.
Mudrc je zván nevhodným,
tím, kdo se neřídí zákony
a selhává ve své pozici.
Ale naopak
je chválen jako hrdina,
překonává spojení
s tímto světem,
je nazýván průvodcem
(nebo správnou cestou).
To, co zde bylo deklarováno
jako neštěstí smrtelníků,
je tím,
z čeho ti chytří
předkládají vědění.
Proto, rozumějíc konání
a vzdávajíc se konání,
člověk, který rozpoznává
pravdu, nemá jiné potěšení,
a kdo má zalíbení
pouze v pravdě,
nepozná nic jiného.
Jak byl zákon

odhalen pro plného,
tak i pro prázdného,
jak pro prázdného,
tak i pro plného.
Ale ten,
komu je kázána víra,
bude možná neuctivě
bít kazatele.
Přesto vězte,
není žádného dobra v tomto
nerozlišujícím kázání.
Ale nejdříve se ujistěte,
jaký druh člověka to je,
a koho uctívá.
Je zván hrdinou ten,
kdo osvobozuje od pout
nahore, dole a po stranách.
Vždy se shoduje
se vším věděním
(a odříkáním),
hrdina není znečištěn
hříchem zabíjení.
Je moudrým člověkem,
který perfektně zná
nezabíjení,
kdo hledá vysvobození
z pout.
Chytrý není ani spoután
ani vysvobozen,
měl by vykonat
nebo nechat nevykonané,
co koná
anebo nekoná hrdina,
neměl by dělat to,
co hrdina zanechá
nevykonané: Vědom si
a zřikajíc se vraždění
všeho druhu a světských
idejí ve všech ohledech.
Ten, kdo vidí sám sebe,
nepotřebuje poučení.
Ale ubohý
a sklíčený hlupák,
který má potěšení z požitků
a jehož utrpení neustávají,
je obrácen ve víru bolestí.
Tak pravím.